

KL 1556 003174 3596

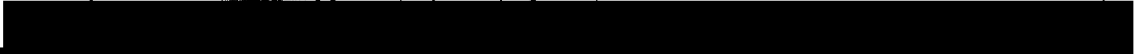
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
útján
az
Alkotmánybíróság
részére

ALKOTMANYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1089-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 07.
Tisztelt Alkotmánybíróság!	Közzelbírda!

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Közigazgatási Szakág	
Érk.:	2016 -05- 26
Érk. módja: ☒ postán / gyűjtőládába / ☐ személyesen / faxon / e-mailen	
Példány:	1 Melléklet: 1 + bővítelek
Ügyszám:	6K 27235/2016

123

Alulírott

mint jogi képviselője az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 114§ (1) bekezdés b. pontjának, valamint az ezen jogszabályon alapuló Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.235/2014/15. számú, és a Kúria Kfv.III.35.251/2015/7. számú ítéletének, alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény Alapvetés B.) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését XXVIII.cikk (1) (2) és (6) bekezdéseit.

Közvetlen érintettség igazolása: [redacted] (továbbiakban: kérelmező) a NAV Bevetési Főosztály járőrei 2013.augusztus 9-én eljárás alá vonták, mely során az általa vezetett gépjárművet ellenőrizték. A gépjármű rakterében több raklapnyi körülfoliázott, „Jó reggelt”, „TUC” és „Győri Édes” feliratú lezárt kartondobozt találtak elő. A kartondobozok felnyitását követően azokban magyar adójegy nélküli, ukrán zárjeggyel ellátott dohánygyártmányt találtak. A kérelmező ekkor – és az egész eljárás során következetesen – úgy nyilatkozott, hogy a dobozokat fóliázott állapotban tették a gépjárműbe a biatorbágyi raktárban. A hatósággal messzemenően együttműködve a kérelmező a hatóság képviselőivel közölte a raktár pontos helyét, ahol további zárjegy nélküli cigarettát találtak. A kérelmező az eljárás során következetesen állította, és tanúvallomással, valamint okirattal igazolta, hogy a szállítást [redacted] megbízásából végezte. Az intézkedés kapcsán indult büntetőeljárásban a kérelmező mindvégig tanúként vesz részt, a hatóság [redacted] gyanúsította meg, aki a hatóság előtt megjelent, és vallomást tett (vallomását becsatoltuk a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben).

Az elsőfokú közigazgatási hatóság, a NAV Pest Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága eljárásában a kérelmező terhére 2062572772 iktatószámú határozatában 9.662.402 Ft jövedéki bírságot állapított meg, mely ellen a kérelmező fellebbezéssel élt. A másodfokú hatóság, a NAV Közép-magyarországi Regionális Vám és Pénzügyőri Főigazgatósága 3154052457. számú határozatában helyben hagyta az elsőfokú bíróság határozatát. A jogerős határozat ellen a kérelmező bírósági felülvizsgálati eljárást indított, ahol a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.235/2014/15. számú ítéletében a keresetet elutasította. Az elutasítás ellen a kérelmező

felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Kúria előtt, mely során az elsőfokú bíróság ítéletét a Kúria Kfv.III.35.251/2015/7. számú ítéletével hatályában fenntartotta. Mellékelten csatolom a hivatkozott bírósági ítéleteket.

A jogorvoslati lehetőségeket így teljes mértékben kimerítettük.

Ezen Kúriai határozatot a jogi képviselő 2016.04.21. napján vette át, postai úton.

Álláspontom szerint az alkalmazott jogszabály, a Jöt. 114§ (1) bekezdés b. pontja ellentétes az Alaptörvényben deklarált jogokkal az alábbiak szerint:

*Jöt: 114. § (1) A természetes személy - a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó kivételével -, amennyiben
b) olyan jövedéki terméket birtokol, szállít, értékesít, használ fel, amelyet nem adóraktárban állítottak elő vagy amelyet - import jövedéki termék esetén - nem vámkezelték,
a jövedéki termék mennyisége után jövedéki bírságot fizet.*

A jogszabályhely objektív felelősségi kategóriát állít fel, melyben tudattartalomtól, felróhatóságtól függetlenül büntetni rendeli a jövedéki termék birtokosát, szállítóját. Kimentésre a jogszabály szerint nincs lehetőség.

Alaptörvény B.) cikk (1) bek. jogállamiság követelménye:

A Jöt 114§ (1) bekezdése objektív felelősségi alakzatot tartalmaz, így attól függetlenül kötelezi a birtokost, illetőleg a szállítást végző személyt bírság fizetésére, hogy annak tudattartamát vizsgálja. A bírói gyakorlat, és a jogszabály értelmezése is egységes a tekintetben, hogy maga a birtoklás, illetőleg a szállítás ténye alkalmas a közigazgatási felelősség megállapítására akkor is, ha a birtokos, illetve a szállító nincs tudatában annak, hogy ténylegesen mi került a birtokába.

Ezt a gyakorlatot támasztják alá a BH 261/2009 határozat (adózatlan jövedéki termék birtoklása adófizetési kötelezettséget keletkeztet, a jogszabály nem ad lehetőséget a felelősség alóli kimentésre), és a BH 300/2012 határozat (Adózatlan jövedelmi termék birtoklásának jogszerű jogkövetkezménye jövedéki bírság kiszabása a birtokos terhére).

A jogszabály tehát egyáltalán nem ad lehetőséget semmiféle kimentésre, vétkességtől, tudattartalomtól függetlenül alkalmaz bírságot.

Bár önmagában az objektív felelősség alkalmazása nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe, azonban csak akkor megengedhető, ha az alkalmazása arányos és indokolt, tehát egy olyan nyomós közérdek fűződik hozzá, mint a 60/2009 AB határozatban kifejtett élet-, és testi épség biztonsága.

A jövedéki törvény általam támadott rendelkezése esetén álláspontom szerint nincs ilyen közérdek.

Mint azt az Alkotmánybíróság 60/2009 AB határozatában kifejtette: „A jogsértés tényére és az üzemben tartói minőségre alapozott, a jogsértő bűnösségétől, illetve vétkességétől független felelősségre vonás önmagában nem alkotmányellenes, nem eredményez törvénysértő helyzetet, az igazságos és világos kritériumon (a felelősségi vélelmen) alapul, **továbbá a vélelem a törvényi keretek között megdönthető.** Az üzemben tartónak lehetősége van arra, hogy a felelősség alól magát kimentse, elkerülve ezzel a közigazgatási bírság megfizetésének kötelezettségét.”

A Jöt alkalmazott szakasza azonban nem ad lehetőséget a birtokos számára a vélelem megdöntésére, illetőleg a kimentésre, így alaptörvény ellenes.

XXIV. cikk (1) bek. tisztességes eljárás követelménye:

A felelősség véelmének az alkotmányosságához a tisztességes eljáráshoz való jog garanciális szabályainak betartása szükséges, különös tekintettel arra, hogy a 39/1997. (VII. 1.) AB határozat kimondta, hogy az ártatlanság véelme eljárási alapelvként funkcionál (ABH 1997, 263, 271.). Azt az értelmezést, hogy az ártatlanság véelme eljárási természetű alapelv, alátámasztja a 26/B/1998. AB határozat is (az ártatlanság véelme elfogulatlanságot, pártatlan megközelítést, a megalapozott bizonyítás kötelezettségét, továbbá a prejudikáció tilalmát jelenti, azaz felelősség megállapítása nélkül a felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket senki ne szenvedje el). Valójában tehát az Alkotmánybíróságnak azt kell megvizsgálnia, hogy a közigazgatási eljárás megfelel-e a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének.

Mivel a jogalkotó a közigazgatási bírság kiszabásának szabályait nem vette ki a Ket. hatálya alól (azt jelenleg a Ket. hatálya alatt tartja), ezért az Alkotmánybíróságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy az eljárás megfelel-e a Ket. garanciális szabályainak.

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a közigazgatási szankciókról szóló R. (91) 1. számú Ajánlására, melynek 6. számú alapelve a tisztességes közigazgatási eljárás alapelveit kifejezetten a közigazgatási szankciók vonatkozásában fogalmazza meg. Ezzel az Ajánlással és az Alaptörvényben meghatározott tisztességes eljáráshoz való joggal összhangban maga a Ket. is alapelvi szinten írja elő, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit.

A felelősségi vélelem megdöntésének kizárása fogalmilag zárja ki azt, hogy a hatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének, valamint a tisztességes eljáráshoz való jognak mint alapelvi követelménynek maradéktalanul eleget tudjon tenni. A támadott jogszabályok által felhatalmazás nélkül kialakított eljárás tehát nem felel meg az Európa Tanácsi elvárásoknak és Ket. előírásainak sem.

A felelősségi vélelem azonban — mint jogtechnikai megoldás — a közigazgatási eljárásban általában csak a tisztességes eljárás fenti követelményeinek megfelelően alkalmazható.

Álláspontom szerint a tisztességes eljárás követelménye minimálisan megköveteli, hogy a birtokos a felelősségét kimenthesse, ha a zárjegy nélküli dohányáru birtoklásával nem volt tisztában, illetőleg a tévedését más harmadik személy, vagy olyan egyértelmű körülmények, mint az áru megtévesztő, megbonthatatlan csomagolása okozta.

A tárgyi ügyben a tényállást a kérelmező bizonyította, a hatóság által készített fényképfelvételekkel, jegyzőkönyvvel bizonyította, hogy a gépjárműben az adott áru megtévesztően, különböző kekszeknek tűnt, keksz csomagolásban volt, valamint azt is, hogy a fuvarozási feladatra [REDACTED] kapott megbízást [REDACTED] bíróság előtt megjelent, az ügyben tanúvallomást tett.

Az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell, hogy a felelősség alóli mentesülés kizárását a jogalkotó ésszerű korlátok között alakította-e ki. Alkotmánybíróság korábban, a 60/2009 számú határozatában kifejtett álláspontja szerint az objektív jogellenességre alapozott felelősségi vélelem ésszerű megdöntésének minimuma az, hogy a jogszabály maradéktalanul biztosítsa annak lehetőségét, hogy a felelősségre vont személy minden kétséget kizáróan bizonyíthassa: a jogsértést nem ő követte el. A támadott rendelkezések azonban ezt egyáltalán nem biztosítják, így ellentétesek a tisztességes eljárás követelményével.

Mivel a büntető és a közigazgatási eljárás lefolytatásának sorrendjére a jogszabályok nem tartalmazzak semmilyen előírást, előfordulhat egyrészt olyan eset, hogy a büntető eljárásban bizonyítottá válik, hogy nem birtokos követte el a bűncselekményt, azonban ez a tény a közigazgatási eljárásban — annak korábbi befejeződése miatt — már nem használható fel. Jelen esetben is információink szerint a büntetőeljárás mind a mai napig folyamatban van, azonban a közigazgatási eljárás már jogerősen lezárult. A közigazgatási eljárásban a felperesi hivatkozás ellenére nem tekintették releváns ténynek azon körülményt, hogy a büntetőeljárásban a felperes gyanúsítottként nem vett részt, mindvégig csak tanú az ügyben, büntetőjogi felelőssége egyáltalán nem merült fel.

Ekkor birtokos felelősségének ésszerű alapja nincs. Másrészt a birtokosnak arra sincs lehetősége, hogy a büntető eljárásban felhasznált bizonyítékok alapján megállapított tényállás egyes elemeit (azt, hogy nem tudott a szállított áru pontos kilétéről) az ellene még folyamatban lévő közigazgatási eljárásban felhasználja.

A vizsgált jogalkotói megoldás — a törvényi mentesülési okok teljes hiánya — megakadályozza a közigazgatási eljárás alanyát abban, hogy további ésszerű indokokkal a vele szemben fennálló felelősségi vélelmet megdöntse. Az ezzel kapcsolatos hatékony jogorvoslati eljárás speciális szabályainak hiánya tehát olyan helyzetet teremt, amelyben sérül egyrészt az Alaptörvény XXVIII. cikk (6Ö bekezdése, másrészt az Alaptörvény B.) cikk (1) bekezdésében kimondott demokratikus jogállam elvének az a követelménye is, miszerint az Alaptörvény azt garantálja, hogy ne szülessen olyan törvényi szabály, amely a bírói eljárás eredményének helyességét eleve kizárja. „Az anyagi igazság érvényre juttatását ellehetetlenítő szabályozás éppúgy sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a jogállamiság elvét, mint az eljárási garanciák hiánya.” [4/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 71, 77.]

Ezeknek a követelményeknek a Jöt. vizsgált rendelkezései nem felelnek meg, mivel a jogalkotó elmulasztotta megalkotni azokat a szabályokat, melyek a támadott jogi konstrukció alkotmányos működéséhez elengedhetetlenek. A Jöt. nem biztosítja a felelősség alóli ésszerű – vagy bármilyen - mentesülést minden olyan esetben, amikor a birtokos a közigazgatási eljárás során minden kétséget kizáró módon bizonyítja, hogy a bűncselekményt nem ő követte el.

Alaptörvény XXVIII.cikk (1) és (2) bekezdése, ártatlanság védelme

A közigazgatási bírság bevezetésével a jogalkotó hatalmával visszaélt, alkotmányellenes helyzetet teremtett-e azzal, hogy **az ártatlanság védelmének követelményét mellőzte, hogy a közigazgatási bírságot a jogrendszerben a szabálysértési-, illetve a büntetőjogon kívül alkalmazza**, valamint azzal, hogy a büntethetőséget kizáró okok a közigazgatási eljárásban nem érvényesülhetnek. A 3/1998. (II. 11.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „[a] jogalkotó kellően megfontolt indokok alapján, a közlekedés minden résztvevőjének az **élete és a biztonsága érdekében határozza meg** azokat a szabályokat, amelyek a közlekedésben részt vevő valamennyi személyre vonatkoznak. A jogalkotó a közlekedés rendjét szabályozó előírások betartását különböző — igazgatási, szabálysértési, büntető — szankciók kilátásba helyezésével is elősegíteni kívánja” (ABH 1998, 61, 65-66.).

A zárjegy nélküli dohánytermék birtoklása az élet-, és testi épség biztonságát nem befolyásolja, legfeljebb az állami adóbevételekre van hatással. Álláspontom szerint ezen védett jogi érdek nem olyan jelentős, mely indokolná a nagyon szigorú, vétkességtől független közigazgatási felelősség megállapítását.

Kérem, szíveskedjék a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére utasítani az elsőfokon eljáró bíróságot a Pp. 359/C § (2) bek. alapján.

Kérem az elsőfokon eljáró bíróságot, az ítélet végrehajtását a Pp. 359/C§ (1) bek. alapján felfüggeszteni.

Mellékelten csatolom az eljárásra vonatkozó meghatalmazásomat.

Budapest, 2016.

Tisztelettel,

[Redacted signature area]

[Redacted name area]

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (ítéletek)